

انواع اوراق بهادار تحت مدیریت در سبدهای اختصاصی

سبدگردانی اختصاصی

شرکت‌های مدیریت دارایی (سبدگردان) به عنوان یک نهاد مالی جدید پیرو اجرای قانون جدید بازار اوراق بهادار (مصوب آذر ۱۳۸۴)، به منظور مدیریت حرفه‌ای وجوه اشخاص (اعم از حقیقی و حقوقی) در بازار سرمایه، معرفی شده‌اند. این نهادهای مالی تحت نظارت سازمان بورس و اوراق بهادار اقدام به ارائه خدمات سبدگردانی اختصاصی می‌کنند و به نام سرمایه‌گذار و به عنوان نماینده وی به سرمایه‌گذاری می‌پردازند. شرکت‌های سبدگردان با ویژگی مشتری‌محور بودن (Client-Based) با ارزیابی ظرفیت ریسک‌پذیری (Risk Appetite-Risk Profile) و اهداف (Objectives) هر مشتری، نیازهای سرمایه‌گذاری ایشان را مشخص و سپس اقدام به تشکیل سبد اختصاصی برای وی می‌کنند.

سهام

سهام، (به انگلیسی: share) قطعه‌ای از سرمایه یک شرکت است. هر سهم، نشان‌دهنده یا نمایندهٔ کوچک‌ترین واحد مالکیتی، در یک شرکت یا کارخانه است. دارندهٔ هر سهم یا سهام‌دار، به همان نسبتی که سهام در اختیار دارد، در مالکیت شرکت یا بنگاه تولیدی شریک است. برای مثال، اگر شرکتی به تعداد دو میلیون سهم منتشر کرده و شخصی مالک دو هزار سهم در این شرکت باشد، او یک‌هزارم از مالکیت این شرکت را در اختیار دارد.

حق تقدم سهام

نسبت تغییرات ارزش اسمی سهم به زمان این تغییرات را نهشت حقوقی سهم یا حق تقدم سهم می‌نامند. نکته: حقوق دیگری نیز به صورت عرضی بر تغییرات ارزش اسمی سهم وارد است که بیشتر حق مانیتور کردن و اطلاع رسانی و ثبت آن لاین و آن تایم سهام پیش فروش شده به روش حق تقدم است که به متوالی امر مربوط خواهد شد.

گواهی سپرده کالایی

گواهی سپرده کالایی ورقه بهاداری است که موید مالکیت دارنده آن بر مقدار معینی کالای سپرده شده به انبار پذیرش شده در بورس کالا است و پشتوانه آن قبض انبار صادر شده توسط انباردار است. انباردار پس از ارزیابی کمی و کیفی کالای مشتری برای وی قبض انبار صادر می‌نماید. مشتری با سپرده کردن این قبض نزد اتاق پایاپای، می‌تواند این گواهی سپرده کالایی را که به پشتوانه قبض انبار صادر می‌شود در بازار ثانویه معامله نماید. مالک گواهی در طول مهلت نگهداری کالا، هر زمان که خواست می‌تواند به انبار مراجعه و کالا را از انبار تحویل گیرد.

اوراق مشتقه شامل اختیار و آتی سهام

ابزار برگرفته (به انگلیسی: Derivative Contract) یا ابزار مشتقه به قرارداد یا اوراقی گفته می‌شود که ارزش آنها وابسته به ارزش اوراق بهادار، کالا، شمش یا ارز اصلی است و هیچ گونه ارزش مستقلی ندارند. پیمان آینده و اختیار معامله دو گونه از این ابزارها هستند که به طور معمول در بورسهای معتبر جهان داد و ستد می‌شوند. ابزار برگرفته ابزاری است که از بازارهای پایه ای مثل کالا، انرژی، ارز، پول و سرمایه مشتق شده‌اند و در بورسهای مربوط معامله می‌شوند. در معاملات این ابزارها، اصل دارایی جابه‌جا نشده و عملکرد قیمت آن ناشی از تغییرات قیمت کالای مربوط است. معاملات در این بازار نسبت به بازار نقدی سرعت و قدرت نقدشوندگی بیشتری دارد و هزینه کم تری در بازار ایجاد می‌کند و می‌تواند از نظر اقتصادی در انتقال خطر بازار و کاهش هزینه تأمین مالی، افزایش بازده دارایی، تعدیل سریع ساختار جریان نقدی و گریز از مالیات و در نهایت تغییر نرخ ثابت بدهی به نرخ شناور مؤثر باشد معمول ترین ابزارهای برگرفته عبارتند از: پیمان آتی و اختیار معامله و نیز قرارداد آتی. در واقع معنای حقیقی مشتقات، توافق میان دو گروه مشروط بر خروجی آتی دارایی پایه می‌باشد. تصور رایج آن است که ابزارهای برگرفته خود دارایی می‌باشند، در صورتی که این تصور نادرست است، زیرا که یک ابزار برگرفته خود به تنهایی نمی‌تواند ارزشی داشته و ایجاد نماید. اما بسیاری از ابزارهای معمول مانند: معاملات آتی و اختیار معامله که دارای ارزش ذاتی نظری می‌باشند می‌توانند از طریق فرمولهایی همچون بلک شولز محاسبه شده و به صورت مکرر در بازارهای آزاد قبل از تاریخ سررسید مورد معامله قرار گیرند.

انواع اوراق درآمد ثابت

اوراق درآمد ثابت به هر نوع سرمایه‌گذاری اطلاق می‌شود که حقوقی از نوع حقوق صاحبان سهام برای دارنده آن ایجاد نکند و منتشر کننده/قرض گیرنده آن را موظف کند تا تحت یک برنامه زمانی مشخص، مبالغ معینی را به دارنده آن اوراق پرداخت کند.

صندوق های سرمایه گذاری در سهام

صندوق های سرمایه گذاری، درواقع ترکیبی از دارایی‌های مختلف مالی هستند. این صندوق‌ها درواقع نهادهای مالی هستند که نقدینگی سرمایه‌گذاران را جمع‌آوری می‌کنند و در اوراق بهادار متفاوتی سرمایه گذاری می‌کنند و افراد به میزان سرمایه گذاری خودشان، در سود یا زیان صندوق شریک خواهند بود.